

พระราชบัญญูติ การพะนั้น (ฉะบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
กณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)
และวันที่ ๑ ๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)
อาทิตย์ ทิพอาภา
พล อ. พิชเยนทร ใยธิน
ปริติ พนมยงศ์
ตราไว้ ณ วันที่ ๑ ๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๕
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลบังจุบัน

ตอนที่ ๖ เล่ม ๕ ธ ราชภิจจานุเบกษา ๒๗ มกราคม ๒๔๘๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงม**ติว่า** สมควรแก้ไขพระราช บัญญัติการพะนั้น พุทธศักราช ๒๔ ๗๘ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ชึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย ดำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ การพะนั้น (ฉะบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้ง แต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่ง พระราชบัญญัติการพะนั้น พุทธศักราช ๒๔๗๘

- "มาครา ๑๔ ทวี ผู้ใดกระทำความผิด ต้องระวางโทษ คามพระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดสามปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก
- (๑) ถ้าโทษซึ่งกำหนดไว้สำหรับความผิดที่กระทำครั้ง หลังเป็นโทษจำคุกและปรับ ให้วางโทษทวีคูณ
- (๒) ถ้าโทษซึ่งกำหนดไว้สำหรับความผิดที่กระทำครั้ง หลังเป็นโทษจำคุกหรือปรับ ให้วางโทษทั้งจำทั้งปรับ"

🌬 มกราคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ธ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี